

ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา

MANAGEMENT FACTORS AFFECTING THE QUALITY OF VOCATIONAL COLLEGES PERFORMANCE

ณัฐภัสสร ธนaborworpanid¹ และพิศมัย จารุจิตติพันธ์²

Nutpatsorn Tanaborworpanid¹ and Pisamai Jarujittipant²

^{1,2}มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

^{1,2}North Bangkok University

Received: February 26, 2020 / Revised: June 18, 2020 / Accepted: July 3, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ สถาบันอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) สมศ. รอบ 3 (ปี พ.ศ. 2554-2558) จำนวน 760 วิทยาลัย ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. รอบ 3 (ปี พ.ศ. 2554-2559) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.80 เปิดสอนทั้งหลักสูตร ปวช. และปวส. ร้อยละ 82.37 มีครูจำนวนน้อยกว่า 80 คน วิทยาลัยที่มีครูจำนวน 240 คนขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 0.39 จำนวนผู้เรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.92 ศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาขนาดเล็ก (มีผู้เรียนน้อยกว่า 1,000 คน) รองลงมา ร้อยละ 26.45 ศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาขนาดกลาง (มีผู้เรียน 1,001-2,000 คน) และร้อยละ 18.63 ศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ (มีผู้เรียน 2,001 คนขึ้นไป) จำนวนวิทยาลัยอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 39.87 อยู่ภาคกลาง รองลงมา ร้อยละ 26.05 อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 19.08 อยู่ในภาคเหนือ และร้อยละ 15.00 อยู่ในภาคใต้ ตามลำดับ

คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาแยกตามคุณภาพตัวบ่งชี้ สมศ. ภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คุณภาพตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริมอยู่ในระดับมาก คุณภาพตัวบ่งชี้อัตลักษณ์อยู่ในระดับพอใช้ และคุณภาพตัวบ่งชี้พื้นฐานอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ ส่วนคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาแยกตามมาตรฐานกฎกระทรวง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยการจัดการตามมาตรฐานกฎกระทรวง สามารถร่วมอธิบายคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา ในภาพรวม ได้ร้อยละ 74.00 (Adjusted R² = .740) โดยปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านการประกันคุณภาพภายในส่งผลทางบวกต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา และพบว่า ปัจจัยการจัดการที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อคุณภาพโดยรวมของการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา คือ การประกันคุณภาพภายใน

คำสำคัญ: คุณภาพการดำเนินงาน วิทยาลัยการอาชีวศึกษา

Abstract

The purpose of this research was to study management factors affecting the operational quality of vocational colleges. The research sample consisted of 760 randomly selected vocational institutes that had been externally evaluated on quality from the Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization) (ONESQA) in the third round of external evaluation (2011-2015). The researcher used secondary data collected from the third round (2011-2015) of external quality assessment information system of the Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization). The data was analyzed using multiple regression analysis.

The research results showed that most vocational colleges (93.80 percent) offered both the vocational certificate and vocational diploma programs. Most of them (82.37 percent) had less than 80 instructors; while only 0.39 percent of them had 240 instructors or more. The majority of students (55.92 percent) studied in small vocational colleges having less than 1,000 students, to be followed by 26.45 percent of students studying in medium sized vocational colleges having between 1,001 - 2,000 students, and 18.63 percent of students studying in large vocational colleges having 2,001 students or more. Most vocational colleges (39.87 percent) were located in the Central Region, to be followed by 26.05 percent of them located in the Northeastern Region, 19.08 percent of them located in the Northern Region, and 15.00 percent of them located in the Southern Region, respectively.

The overall operational quality of vocational colleges, as classified by quality indicators of ONESQA was at the fair level. When specific aspects of the operation were considered, it was found that the quality based on the promotion standard indicator was at the high level; the quality based on the identity indicator was at the fair level; and the quality based on basic indicator was at the low level, respectively. Meanwhile, the overall operational quality of vocational colleges, as classified by ministerial regulations standards, was at the high level.

The management factors based on ministerial regulations standards could be combined to explain the overall operational quality of vocational colleges by 74.00 percent (Adjusted $R^2 = .740$). The student-centered learning management factor and the internal quality assurance factor positively affected their operational quality. It was also found that the internal quality assurance factor was the most influential factor on the overall operational quality of vocational colleges.

Keywords: Quality of Performance, Vocational Colleges

บทนำ

ปัจจุบันการศึกษาของประเทศไทยมีการพัฒนาไปสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ ประกอบกับรัฐได้ประกาศนโยบายประเทศไทย 4.0 ซึ่งมีเป้าหมายให้ประเทศไทยก้าวออกจากกับดักรายได้ปานกลาง และก้าวเข้าสู่ประเทศรายได้สูงโดยใช้นวัตกรรมทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูงในการขับเคลื่อนประเทศด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม ซึ่งบุคลากรสำคัญที่จะเป็นกำลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ก็คือ กลุ่มอาชีวศึกษาซึ่งเป็นกำลังที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งในและต่างประเทศ (Phetkong, 2017)

วิทยาลัยอาชีวศึกษามีหน้าที่หลักในการผลิตปัญญาชน คนอาชีวศึกษาสู่ตลาดแรงงานซึ่งในปัจจุบันถือว่ามีความต้องการสูง และเพิ่มอัตรากำลังคนอาชีวศึกษาให้ได้รับการศึกษาขั้นสูง โดยเปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี (สายปฏิบัติการ) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยวิทยาลัยอาชีวศึกษาแต่ละสถาบันจะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่า จะสามารถผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียนด้วย ดังนั้นวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้สำนักแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา (พ.ศ. 2559-2563) และยุทธศาสตร์แผนการพัฒนาการศึกษาของอาชีวศึกษา

(พ.ศ. 2560-2564) (The Office of the Vocational Education Commission, 2015)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาเพื่อยกคุณภาพการศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษาให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษา ทำให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีความพึงพอใจในคุณภาพของผู้เรียนและคุณภาพของการบริหารและการจัดการศึกษา ซึ่งปัจจุบันมีปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายในหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการ อาทิ การตื่นตัวในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ในประเทศต่างๆ การสื่อสารที่ไร้พรมแดน การเปิดเสรีด้านการค้า และการบริการ ความคาดหวังของสังคม สิทธิ และเสรีภาพของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารตลอดจนข้อจำกัดในด้านงบประมาณของประเทศ ปัจจัยเหล่านี้ได้กระตุ้นให้ผู้ที่อยู่ในวงการศึกษาดูตระหนักถึงเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสะท้อนออกมาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2019)

ดังนั้นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานจึงเป็นภารกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้น และระยะยาว ประเทศไทยได้มีการกำกับมาตรฐาน และพัฒนาคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษามาโดยตลอด แต่การดำเนินงานยังไม่เป็นระบบครบวงจรและต่อเนื่องทั้งในด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบ ประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา จึงยังไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นหรือรับประกันได้อย่างเต็มที่แก่สาธารณชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องว่าการดำเนินการดังกล่าวให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้นจำเป็นต้องใช้หลักการบริหารจัดการ เช่นเดียวกับการบริหารหรือดำเนินกิจการต่างๆ ที่ต้องมีการดำเนินงานให้เป็นระบบครบวงจรโดยมีขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่งคือการประเมินผล เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ อันจะสะท้อน

ให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงใด รวมทั้งมีจุดอ่อนหรือปัญหาในเรื่องใดบ้างที่ต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การวางแผนและการดำเนินงานระยะต่อไปบรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการประเมินผล โดยเฉพาะการประเมินคุณภาพภายนอก จากหน่วยงานที่เป็นกลาง เพราะจะทำให้เกิดกลไกในการตรวจสอบอย่างจริงจัง โดยการประเมินตามมาตรฐานกฎกระทรวง ประกอบด้วย ผลการจัดการศึกษา การบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการประกันคุณภาพภายใน รวมทั้งกระตุ้นให้หน่วยงานที่จัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับชาติถึงหน่วยงานที่เล็กที่สุดคือ สถานศึกษา และภายในห้องเรียนต้องมีการประเมินตนเองเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา โดยการประเมินตามกลุ่มประเภทตัวบ่งชี้ สมศ. ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริม (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2019)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการให้สามารถพัฒนาการดำเนินงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทิศทางในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 สมศ. (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2019) ได้กำหนดทิศทางในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ด้านการพัฒนาตัวบ่งชี้ ไว้ 3 กลุ่มคือ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริม ซึ่งสอดคล้องกับกฎกระทรวงดังนี้

1. ตัวบ่งชี้พื้นฐาน หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินภายใต้ภารกิจของสถานศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาต้องมีและปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถชี้ผลลัพธ์และผลกระทบได้ดี และมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่พัฒนามาจากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบแรก และรอบสอง ตัวบ่งชี้พื้นฐานประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 1-13

2. ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเด่น จุดเน้น ที่ส่งผลกระทบเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถานศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษา และต้นสังกัด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 14

3. ตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาอาชีวศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันชี้แนะ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและสภาพปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคมและแก้ปัญหาสังคมของสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนด้านความเป็นประชาธิปไตย ความมีวินัย ความรักชาติ การบำรู้งศาสนา เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ค่านิยม

ความเป็นไทย การอนุรักษ์ สืบสานศิลปและวัฒนธรรม สุขภาพร่างกายและจิตใจ ความคิดสร้างสรรค์ การส่งเสริมในกรอบอาเซียน รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพครู การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ การสร้างการมีส่วนร่วมและการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ ประชาชนทุกเพศทุกวัย ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม ฯลฯ ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่ 15-18

แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2559 (The Office for National Education Standards and Quality Assessment, 2019) กำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลการจัดการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ตามอัตลักษณ์ของสถานศึกษา มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของหลักสูตรในแต่ละระดับ และแต่ละสาขาวิชา สาขางาน เป็นที่พึงพอใจของตลาดแรงงาน และมีสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษาเทียบกับผู้เรียนแรกเข้าตามเกณฑ์ที่กำหนด

มาตรฐานที่ 2 ด้านการบริหารจัดการศึกษา

สถานศึกษามีการบริหารจัดการศึกษา ตามแนวทางสถานศึกษาคุณธรรม และนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด มีการบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประสานความร่วมมือ

กับบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และพัฒนามาตรฐานการศึกษาทุกระดับ

มาตรฐานที่ 3 ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

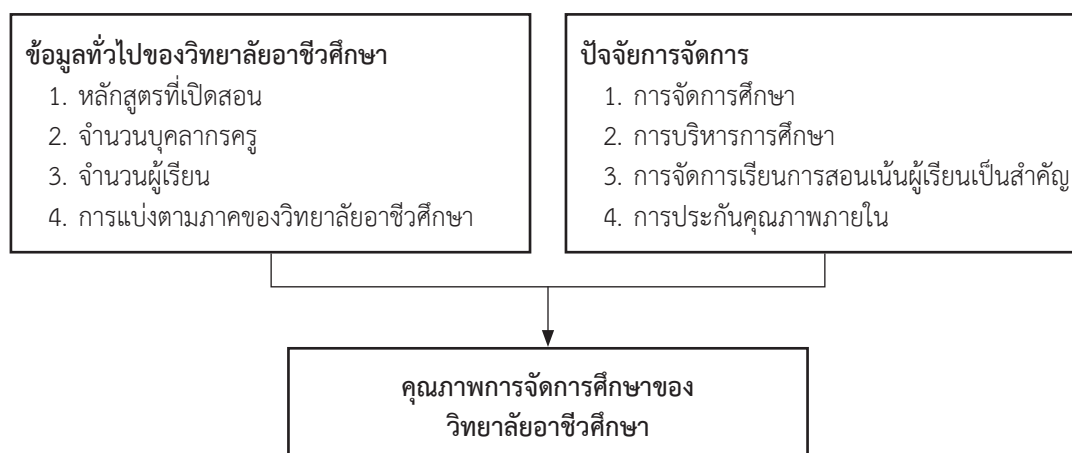
สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐาน คุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ ตามหลักสูตรและระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษา และการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล ให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ มีการพัฒนารายวิชา หรือกำหนดรายวิชาใหม่ หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน

มาตรฐานที่ 4 ด้านการประกันคุณภาพภายใน

สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในและดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และพัฒนามาตรฐานการศึกษาประกอบด้วยการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กรอบแนวคิด

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้กระทำโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการจัดการ (การประเมินตามกลุ่มประเภทตัวบ่งชี้ สมศ.) และคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา (การประเมินตามมาตรฐานกฎกระทรวง) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบ 3 (ปี พ.ศ. 2554-2558) ตลอดจนผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ และข้อมูลเบื้องต้นมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาเป็นกรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการวิจัย โดยสรุปดังภาพประกอบ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบ 3 (ปี พ.ศ. 2554-2558) จำนวน 917 วิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบ 3 (ปี พ.ศ. 2554-2558) กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. รอบ 3 (ปี พ.ศ. 2554-2558) โดยรวบรวมเฉพาะวิทยาลัยที่มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 760 วิทยาลัย

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) โดยแบ่งเป็น

ส่วนที่ 1 ปัจจัยการจัดการ (แยกตามการประเมินตามกลุ่มประเภทตัวบ่งชี้ สมศ. และตามมาตรฐานกฎกระทรวง) แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ การจัด

การศึกษาการบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการประกันคุณภาพภายใน

ส่วนที่ 2 คุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ได้แก่ ตัวบ่งชี้มาตรฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริม

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระเบียบวิธีทางสถิติ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ได้แก่ หลักสูตรที่เปิดสอน จำนวนบุคลากรครู จำนวนผู้เรียน และการแบ่งตามภาคของวิทยาลัยอาชีวศึกษา โดยการหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

2. วิเคราะห์คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแยกตามกลุ่มประเภทตัวบ่งชี้ สมศ. และตามมาตรฐานกฎกระทรวง โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพ

3. วิเคราะห์ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยอาชีวศึกษาของกลุ่มตัวอย่างวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบ 3

(ปี พ.ศ. 2554-2558) จำนวน 760 วิทยาลัยและปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาที่ได้ผลสรุปดังตาราง (1-5)

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (n=760)	ร้อยละ
1. หลักสูตรที่เปิดสอน	หลักสูตร ปวช.	6	0.80
	หลักสูตร ปวส.	41	5.40
	เปิดสอนทั้งหลักสูตร ปวช. และ ปวส.	713	93.80
	รวม	760	100.00
2. จำนวนบุคลากรครู	น้อยกว่า 80	626	82.37
	80-159 คน	108	14.21
	60-239 คน	23	3.03
	240 คนขึ้นไป	3	0.39
	รวม	760	100.00
3. จำนวนผู้เรียน	น้อยกว่า 1,000 คน	425	55.92
	1,001-2,004 คน	201	26.45
	2,401 คนขึ้นไป	134	17.63
	รวม	760	100.00
4. จำนวนวิทยาลัยอาชีวศึกษาแบ่งตามภาค	ภาคเหนือ 1	145	19.08
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2	198	26.05
	ภาคกลาง 3	303	39.87
	ภาคใต้ 4	114	15.00
	รวม	760	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า สถาบันอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เปิดสอนทั้งหลักสูตร ปวช. และ ปวส. ร้อยละ 93.80 มีบุคลากรครูที่สอนในสถาบันอาชีวศึกษาจำนวนน้อยกว่า 80 คน ร้อยละ 82.37 รองลงมาจำนวน 80-159 คน ร้อยละ 14.21 จำนวน 160-239 คน ร้อยละ 3.03 และจำนวน 240 คนขึ้นไป ร้อยละ 0.39 คน มีจำนวนผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นสถาบันอาชีวศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวนผู้เรียนน้อยกว่า 1,000 คน ร้อยละ 55.92 รองลงมาสถาบันอาชีวศึกษาขนาด

กลาง มีจำนวนผู้เรียน 1,001-2,004 คน ร้อยละ 26.45 และสถาบันอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ มีจำนวนผู้เรียน 2,001 คนขึ้นไป ร้อยละ 18.00 ส่วนจำนวนวิทยาลัยอาชีวศึกษาแบ่งตามภาค ส่วนใหญ่ภาคกลาง มีจำนวน 303 สถาบัน ร้อยละ 39.87 รองลงมาภาคตะวันออก เฉียงเหนือ มีจำนวน 198 สถาบัน ร้อยละ 26.05 ภาคเหนือ มีจำนวน 145 สถาบัน ร้อยละ 19.08 และภาคใต้ มีจำนวน 114 สถาบัน ร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา

ตารางที่ 2 พิจารณาแยกตามคุณภาพตัวบ่งชี้ สมศ.

กลุ่มประเภทตัวบ่งชี้ สมศ.	ตัวบ่งชี้ที่	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ระดับคุณภาพ
คุณภาพตัวบ่งชี้พื้นฐาน	1-13	2.04	.634	น้อย
คุณภาพตัวบ่งชี้อัตลักษณ์	14	3.47	.764	พอใช้
คุณภาพตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริม	15-18	3.76	.549	มาก
ภาพรวม	18	3.09	.588	พอใช้

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาแยกตามคุณภาพตัวบ่งชี้ สมศ. ภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ใน

ขณะที่คุณภาพตัวบ่งชี้มาตรฐานส่งเสริมอยู่ในระดับมาก คุณภาพตัวบ่งชี้อัตลักษณ์อยู่ในระดับพอใช้ และคุณภาพตัวบ่งชี้พื้นฐาน อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

ตารางที่ 3 พิจารณาแยกตามมาตรฐานกฎกระทรวง

มาตรฐานกฎกระทรวง	ตัวบ่งชี้ที่	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ระดับคุณภาพ
การจัดการศึกษา	1-6 และ 14-16	3.77	.655	มาก
การบริหารจัดการศึกษา	8-11 และ 17-18	4.22	.747	มาก
การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	7	4.17	1.101	มาก
การประเมินคุณภาพภายใน	12-13	4.11	.946	มาก
ภาพรวม	18	4.07	.814	มาก

จากตาราง 3 เมื่อพิจารณาคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาแยกตามมาตรฐานกฎกระทรวง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งการจัดการศึกษา การบริหารจัดการศึกษา การจัดการ

มาตรฐาน กฎ กระทรวงด้านการจัดการศึกษา การบริหารจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการประเมินคุณภาพภายใน

มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา

การวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา ได้ผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการจัดการตามมาตรฐานกฎกระทรวงที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาในภาพรวม

ปัจจัยด้านการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาในภาพรวม	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig
	B	SE	Beta		
(ค่าคงที่)	1.452	.073		19.914	.000
1. การบริหารการศึกษา	-.046	.038	-.052	-1.187	.236
2. การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	.197	.027	.332	7.231**	.000
3. การประกันคุณภาพภายใน	.411	.044	.593	9.428**	.000
	R	R ²	Adjusted R ²	SE(est.)	F
	.861	.741	.740	.334	721.756**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยการจัดการมีความสัมพันธ์กับการคุณภาพดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถร่วมกันอธิบายการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา ได้ร้อยละ 74.0 (Adjusted R² = .740) โดยด้านการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านการประกันคุณภาพภายในส่งผลทางบวกต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักของผลกระทบตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา โดยรวมพบว่า การการประกันคุณภาพภายในมีอิทธิพลมากที่สุด

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา” ผู้วิจัยค้นพบประเด็นที่น่าสนใจ นำมาอภิปราย ดังนี้

1. คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาแยกตามคุณภาพตัวบ่งชี้ สมศ. ภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ (มีค่าเฉลี่ย 3.09) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คุณภาพตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริมอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.76) คุณภาพตัวบ่งชี้อัตลักษณ์อยู่ในระดับพอใช้ (มีค่าเฉลี่ย 3.47) และคุณภาพตัวบ่งชี้พื้นฐานอยู่ในระดับน้อย (มีค่าเฉลี่ย 2.04) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Amuayrat (2012)

วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารคุณภาพของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและรองรับการประกันคุณภาพจากภายนอก การดำเนินการประกันคุณภาพภายในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งผลของการวิจัยสามารถนำมาปรับใช้กับวงจรการบริหาร ซึ่งตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพของวิทยาลัยการอาชีพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีดังนี้ 1) ปัจจัยด้านการวางแผนดำเนินการ 2) ปัจจัยด้านการจัดสร้างระบบคุณภาพ 3) ปัจจัยด้านการดำเนินงานบริหารคุณภาพ 4) ปัจจัยด้านการควบคุมกระบวนการบริหารคุณภาพ 5) ปัจจัยด้านการติดตามความก้าวหน้าและการประเมินผล 6) ปัจจัยด้านการทบทวนผลลัพธ์ และความสำเร็จ 7) ปัจจัยด้านการส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ลำดับขั้นตอนการเข้าสมการของตัวแปรพยากรณ์พบว่า ด้านการวางแผนดำเนินการสามารถ อธิบายความแปรปรวนของการบริหารคุณภาพของวิทยาลัยการอาชีพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ร้อยละ 45.30

2. คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาแยกตามมาตรฐานกฎกระทรวง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 4.07) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การบริหารจัดการศึกษา (มีค่าเฉลี่ย 4.22) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (มีค่าเฉลี่ย 4.17) และการประเมินคุณภาพภายใน (มีค่าเฉลี่ย 4.11) และการจัดการศึกษา (มีค่าเฉลี่ย 3.77) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (The Office for National Education Standards and Quality Assessment (2013) กำหนดไว้ว่า ระบบประกันคุณภาพภายใน เป็นการบริหารงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในมาตรฐานสถานศึกษา ใช้กระบวนการดำเนินงานแบบ

PDCA ให้สถานศึกษาประเมินตนเอง และให้หน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้ตรวจสอบ ติดตามประเมินการดำเนินงานอีกครั้ง

3. จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Vongsakdaet (2011) ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำเพื่อให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาดำเนินการในการจัดการศึกษาในยุคประเทศไทย 4.0 ซึ่งปัจจัยการจัดการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาทุกแห่งได้ให้ความสำคัญในการบริหารงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กระทรวงศึกษาได้ระบุไว้ในยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555-2559) โดยผลของปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาพบว่า ปัจจัยการจัดการมีความสัมพันธ์กับการคุณภาพดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถร่วมกันอธิบายการจัดการที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาได้ร้อยละ 74.0 (Adjusted $R^2 = .740$) โดยด้านการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านการประกันคุณภาพภายในส่งผลทางบวกต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักของผลกระทบตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษา โดยรวมพบว่า การการประกันคุณภาพภายในมีอิทธิพลมากที่สุด

สรุปผล

1. คุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาเมื่อพิจารณาผลการวิจัยพบว่า คุณภาพ ตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริมมีการพัฒนาที่ดีทั้งคุณภาพผู้เรียน การพัฒนาคุณภาพครู การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ การสร้างการมีส่วนร่วม และการขยายโอกาสทางการศึกษา (ตามตัวบ่งชี้ที่ 15-18) คุณภาพตัวบ่งชี้อัตลักษณ์พบว่า มีการพัฒนา

ตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และจุดเน้นและจุดเด่นของสถานศึกษาและมีการพัฒนาจุดเน้นหรือจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถานศึกษาที่ดี (ตามตัวบ่งชี้ที่ 14) ส่วนคุณภาพตัวบ่งชี้พื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่น้อยกว่าตัวบ่งชี้ด้านอื่นๆ จึงควรให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระในสาขาที่เกี่ยวข้องภายใน 1 ปี ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน มีผลงานที่เป็นโครงงานทางวิชาชีพ หรือสิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนที่นำไปใช้ประโยชน์ มีผลงานที่เป็นนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยของครูที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการและผู้บริหารสถานศึกษารวมถึงมีการใช้ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการ การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การบริหารความเสี่ยง ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง การพัฒนาสถานศึกษาจากผลการประเมินคุณภาพภายในให้ดียิ่งขึ้น (ตามตัวบ่งชี้ที่ 1-13)

2. ปัจจัยด้านการจัดการของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาแยกตามมาตรฐานกฎกระทรวง เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของหลักสูตรในแต่ละระดับ และแต่ละสาขาวิชา สาขางานเป็นที่พึงพอใจของตลาดแรงงาน และมีสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษา เทียบกับผู้เรียนแรกเข้าตามเกณฑ์ที่กำหนด (ตามตัวบ่งชี้ที่ 8-11 และ 17-18) ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญพบว่าอาชีวศึกษามีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาและมีคุณภาพในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร (ตามตัวบ่งชี้ที่ 7) ส่วนด้านการบริหารจัดการศึกษาพบว่า มีการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสถานศึกษาคุณธรรม และนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด มีการบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน สมาคม ชมรม สถานประกอบการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาคุณภาพการ

ศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษาทุกระดับ(ตามตัวบ่งชี้ที่ 8-11 และ 17-18) ซึ่งโดยภาพรวมของการจัดการของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาแยกตามมาตรฐานกฎกระทรวง ผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการประกันคุณภาพภายในอาชีวศึกษาผลของการวิจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่น้อยกว่ามาตรฐานกฎกระทรวงด้านอื่นๆ จึงควรมีการปรับปรุงดำเนินการที่มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษาประกอบด้วย การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานกฎกระทรวง (ตามตัวบ่งชี้ที่ 12-13) ในประเมินอาชีวศึกษารอบต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการศึกษา การบริหารจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการประเมินคุณภาพภายในมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก (การประเมินตามมาตรฐานกฎกระทรวง) ดังนั้นวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงควรพัฒนาการจัดการ (การประเมินตามกลุ่มประเภทตัวบ่งชี้ สมศ.) ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ได้แก่ 1) ตัวบ่งชี้พื้นฐาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้งานทำหรือประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องภายใน 1 ปี มีผลการเรียนด้านพื้นฐานวิชาชีพที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ผลงานวิชาการผู้เรียนได้นำไปใช้ประโยชน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษามีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะของผู้เรียน และฝึกทักษะจากประสบการณ์จริง 2) ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ โดยมุ่งเน้นปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดเน้น จุดเด่นของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และ 3) ตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การพัฒนาคุณภาพครู การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ รวมถึงการสร้างการมีส่วนร่วมและ

การขยายโอกาสทางการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีผลกระทบที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษามากที่สุด ดังนั้นคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจึงควรคำนึงถึงปัจจัยการจัดการ ด้านตัวบ่งชี้พื้นฐาน ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริมให้มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

2.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแต่ละสถาบันสามารถนำงานวิจัยที่ได้ค้นพบนี้ไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อให้เกิดประโยชน์ และสามารถนำไปวางแผนการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีวศึกษาให้มีการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาเพื่อยกคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษา ทำให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีความพึงพอใจในคุณภาพของผู้เรียน คุณภาพของการบริหารและการจัดการศึกษา

References

- Amuayrat, S. (2012). Model Development for Quality Management in Industrial and Community Education College be under Vocational Education Commission. *Journal of Education Naresuan University*, 14(3), 20-24. [in Thai]
- Phetkong, P. (2017). *Preparation of Educational Institutions for Entering into the ASEAN Community*. Retrieved November 12, 2019, from <http://www.rtc.ac.th/www.km/03/0314/0314241153.pdf> [in Thai]
- The Office for National Education Standards and Quality Assessment. (2019). *External Quality Assessment*. Retrieved December 8, 2019, from <http://www.onesqa.or.th/th/profile/874/> [in Thai]
- The Office for National Education Standards and Quality Assessment. (2013). *The Manual of Assessor for Vocational Education three External Assessment*. Bangkok: The Office for National Education Standards and Quality Assessment. [in Thai]
- The Office of the Vocational Education Commission. (2015). *Vocational Management According to the Vocational Education Act*. Retrieved November 25, 2019, from http://www.ntc.ac.th/files/12110514142032380/files/rule_2551.pdf [in Thai]
- Vongsakdaet, S. (2011). The Development of a Model to Promote the Success of Educational Administrators of Colleges under the Supervision of the Office of the Vocational Education Commission. *Journal of King Mongkut's University of Technology North Bangkok*, 21(3), 676-678. [in Thai]

Name and Surname: Nutpatsorn Tanaborworpanid

Highest Education: Doctor of Philosophy (Management),
North Bangkok University

Affiliation North Bangkok University

Field of Expertise: Accounting and Management

Name and Surname: Pisamai Jarujittipant

Highest Education: Doctor of Education (Development Education),
Srinakharinwirot University

Affiliation: North Bangkok University

Field of Expertise: Interdisciplinary (Economics, Education, and
Management)